

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Випуск 12

*Матеріали X Всеукраїнської
науково-практичної конференції
“Історія, сучасність, зарубіжний досвід”
м. Київ, МАУП, 6 листопада 2014 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2014

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 8 від 24.09.14)*

Редакційна колегія:

А. М. Подоляка (голова), д-р юрид. наук., проф.;
А. А. Ізнатченко (заступник голови), канд. техн. наук;
О. В. Баєва, д-р біол. наук., проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук., проф.;
В. Б. Захожай, д-р екон. наук, проф.;
А. С. Лисецький, д-р екон. наук., проф.;
К. В. Муравйов, канд. юрид. наук., доц.;
І. П. Розпутенко, д-р наук держ. упр., проф.;
Л. В. Романова, д-р екон. наук, проф.;
В. Є. Сафонова, д-р екон. наук;
Г. П. Ситник, д-р наук держ. упр., проф.;
Ю. П. Сурмін, д-р соц. наук, проф.;
Н. М. Чернуха, д-р пед. наук., проф.

Матеріали подано в авторській редакції.

Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Становлення і розвиток української державності : [зб. наук. пр.] /
МАУП. — К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 12: Матеріали Х Всеукр. наук.-практ. конф. “Історія, сучасність,
зарубіжний досвід”, 6 листоп. 2014 р. / редкол.: А. М. Подоляка (голова)
[та ін.]. — 2014. — 460 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано статті учасників науково-практичної конференції, присвяченої найважливішій проблемі сьогодення — становленню України як держави. Розглядається формування державності в Україні у різні періоди історії та в різних аспектах.

Для науковців і державних службовців, політиків і політологів, викладачів і студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і суспільства.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Климчук М. М. Перспективи імплементації альтернативної енергетики з метою упередження паливно-енергетичного колапсу в Україні 242	Ткачук І. Я. Участь населення у вирішенні соціально-економічних проблем..... 276
Столярова Т. О., Одинець В. А. Особливості комп'ютерного моделювання макропоказників соціально-економічних процесів в умовах невизначеності..... 244	Сімак Я. К. Впровадження системи недержавного пенсійного забезпечення в Україні..... 279
Бовш Л. А., Марченко С. М., Бовш В. І. Реінжиніринг бізнес-процесів підприємств готельного бізнесу в сучасних умовах..... 247	Щербінський О. В. Сучасні реалії та нові вектори розвитку малого бізнесу в Україні 282
Кобрицький В. В., Несвященко К. С. Актуальний стан і перспективи розвитку українських портів..... 251	Корсак К. В. Українська ідея для XXI століття 285
Тімко Н. І. Фінансова стійкість банківської системи в умовах макроекономічної нестабільності: оцінка та шляхи підвищення 254	Юник Д. Г. Завадостійкість управлінців персоналом: концептуальний аспект та перспективні напрями розвитку 289
Кісілевич-Чорнойван О. М. Норми міжнародного інформаційного права в сфері протидії інформаційному тиску: міжнародний та європейський аспекти 258	Колтаков В. М. Некоторые понятийные проблемы образования и науки..... 293
Золотаревський А. В. Механізм створення стратегії економічного розвитку організації в умовах світової політичної та економічної нестабільності 262	Бірдус Л. В. Системні реформи у сфері вищої освіти України 298
Бігдаш В. Д. Удосконалення фінансових механізмів банківсько-страхової інтеграції в Україні в умовах політичної та економічної нестабільності 266	Лісовський П. М. Освіта та наука як ціннісно-смісловий формат мудрості 302
Корецька О. В. Теоретичні основи дослідження конкуренції в контексті становлення української державності 269	Бондар Ю. В., Шестак М. Л. Вплив інформаційного середовища на світові інноваційно-інвестиційні процеси: стан науково-методологічного дослідження 304
Бурсов Р. В. Критерії оцінки технологічного рівня промислових підприємств 274	Руль Ю. В. Перспективи просумпції у приватній освіті 306
	Руль Ю. В., Кулик М. С. Освітня розумова діяльність та вплив на неї фаз місяця..... 308
	Найдьонов І. М. Ефективний педагогічний менеджмент — основа компетентності спеціаліста..... 313

КРИТЕРІЇ ОЦІНКИ ТЕХНОЛОГІЧНОГО РІВНЯ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

Становлення і розвиток української державності, вип. 12, с. 274–275

У світовій практиці оцінка технологічного рівня підприємств проводиться за допомогою експертних процедур. Проте, не менш важливим критерієм технології є її ефективність відносно інших технологій, які використовуються у виробництві. Параметри ефективності мають більш чітке значення для конкретних промислових підприємств.

З метою ідентифікації українських високотехнологічних промислових підприємств доцільно надати визначення поняттю “високотехнологічне промислове підприємство”.

Це підприємство, що виробляє високотехнологічну продукцію, а також здійснює розробку, розвиток і виведення на ринок нових продуктів та/чи інноваційних виробничих процесів шляхом систематичного використання наукових та технічних знань [1].

Але більш точно технологічний рівень промислового підприємства можна оцінити за такими основними критеріями:

- наявність у структурі виробництва великої частки високотехнологічної продукції, конкурентоспроможної на міжнародному ринку;
- висока додана вартість та висока продуктивність праці;
- випуск нових видів продукції та/чи нових виробничих процесів;
- використання у значній мірі проміжної високотехнологічної продукції для виробництва кінцевої продукції (мають високу частку закупок високотехнологічних товарів для потреб власного виробництва);
- застосування високотехнологічних методів виробництва та високотехнологічних процесів;
- наявність у штаті значної частки працівників технологоорієнтованих професій;
- здійснення значних капіталовкладень у внутрішні та зовнішні дослідження і розробки (ДіР);
- здійснення значних обсягів інвестицій на техніко-технологічне переозброєння.

У сукупності вони дають розгорнуту картину про технологічний стан та потреби у технологічному оновленні промислового підприємства.

Безперечно, питома вага високотехнологічної продукції у загальному обсязі виробництва та реалізації продукції промислового підприємства є основним параметром за яким слід вимірювати технологічність підприємницької діяльності.

Готова продукція є кінцевим результатом виробництва, а її конкурентоспроможність на ринку як внутрішньому, так і зовнішньому є підтвердженням успішності економічної діяльності.

Даний критерій має бути основним при побудові системи показників оцінки технологічного рівня промислового підприємства, особливо коли на мікрорівні доступна інформація по досліджуваному підприємству, яка забезпечує чітке уявлення до якої категорії воно належить за технологічним рівнем продукції.

Ефективність виробничо-господарської діяльності промислового підприємства, що розраховується як відношення валової доданої вартості на одного працюючого в інформаційному розумінні підходить для оцінки будь-якого рівня економіки. Він доповнює загальну картину і реально відображає технологічний стан промислових підприємств або їх сукупності (виду економічної діяльності), а також промисловості в цілому.

Це пояснюється тим, що чим вища продуктивність праці (створюється більше доданої вартості), відповідно, вищий технологічний рівень виробництва.

Техніко-технологічний рівень продукції можна аналізувати в комплексі додаткових показників, але це ефективно лише по конкретному підприємству, їх складно застосовувати для певної сукупності підприємств, тим більше для оцінки технологічного рівня всієї промисловості.

Оцінка рівня кваліфікації персоналу підприємства за показниками пов'язаними з роботою і витратами на технологоорієнтованих працівників взагалі потребує окремого дослідження, що має бути орієнтоване на оцінку професійного рівня даної групи персоналу промислового підприємства, критеріям за якими певного працівника відносити чи виключити з даної групи тощо. Даний показник можна вважати додатковим, тим більше якщо його розглядати з точки зору технологічного оновлення промислових підприємств.

Рівень інноваційної діяльності промислових підприємств доцільно розглядами в контексті впровадження нових технологій виробництва, він підходить для оцінки будь-якого економічного рівня як підприємства, підприємств окремого виду економічної діяльності, а також промисловості в цілому.

Також з метою більш точної оцінки технологічного рівня промислових підприємств пропонується застосовувати критерій енергоспоживання та енергозбереження.

Даний параметр можна вважати основним, якщо використовувати теорію технологічних укладів, за якою кожний з них має ядро — перелік основних домінуючих видів економічної діяльності, а також ключовий фактор — основний вид енергії, на основі якої підприємства даних сфер функціонують.

Якщо орієнтуватись на шостий технологічний уклад, його ключовим фактором є використання альтернативних джерел енергії, які змінюють саме газові технології, що притаманні п'ятому укладу технологій.

Не менш важливим є питання екологічної безпеки промислового виробництва. Даний параметр звичайно взаємопов'язаний із попередніми, але заслуговує викремлення до окремої групи.

Технологічне оновлення промислових підприємств має передбачати зниження викидів вуглекислого газу в атмосферу, зниження обсягів забруднення навколишнього природного середовища, у тому числі за рахунок попередження і не допущення аварій на виробництві. Тобто, технології виробництва повинні мати високий рівень технічної безпеки.

Література

1. *Наказ Міністерства промислової політики України “Про затвердження Методики з ідентифікації українських високотехнологічних промислових підприємств”* від 08.02.2008 р. № 80. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www.uazakon.com/documents/date_ee/pg_gtwgwd/index.htm
2. *Федулова Л. І.* Методологічні підходи щодо оцінки технологічного рівня промислового виробництва / Л. І. Федулова // *Наука та інновації*. — 2008. — Т. 4. — № 4. — С. 65–84.